

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 53

гр. София, 10.08.2022 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на десети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
майор ДАНИЕЛ АТ. ЛУКОВ

като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20226000600048 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С протоколно определение в разпоредително заседание на 13.07.2022 година по НОХД № 78/2022 година състав на Военен съд – София е ПРЕКРАТИЛ СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО по нохд № 78/2022 година по описа на Военен съд – София и е върнал делото на прокурора, поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения. Потвърдил е мярката за неотклонение „ПОДПИСКА“ на подсъдимия старшина Т. С. Н. от РС „Военна полиция“ – Плевен.

Срещу определението е постъпил частен протест от Военно-окръжна прокуратура София. В протеста се съдържат доводи за незаконосъобразност относно обстоятелствата по чл. 249 ал.3 от НПК, по които съдът се е произнесъл. В частния протест се сочи, че не може да бъде споделено виждането на решаващия орган, че досъдебното производство било водено от некомпетентен орган и така обвиняемият не могъл да разбере в какво точно е обвинен и по какво обвинение да се защитава. Изтъква се, че в условията на неотложност по чл. 161 ал. 2 от НПК, предвид липсата на друга възможност за запазване на доказателствата, Военният следовател е посетил местопроизшествието, където извършил претъсване, обиск и изземване, за което съставил протокол. В законовия срок от 24 часа протоколът бил одобрен от съдия във Военен съд – София. Соочи се по нататък, че наблюдаващият прокурор не е одобрявал представения на Военния съд

протокол, а поставените резолюции от прокурора имали характер само на администриране. Изтъква се по-нататък, че след промените в НПК през 2017 година досъдебно производство се образува за факт на деяние, а не срещу лице. В този смисъл действията по чл. 161 от НПК са винаги с оглед запазване на доказателствата. По нататък се изтъква в протеста, че няма нарушение при изготвянето на обвинителния акт. Последният съдържа всички необходими елементи на престъплението по чл. 339 от НК, в което подсъдимият е обвинен. Сочи още, че тази норма не е бланкетна и не изисква да бъде посочвано какво разрешени и къде произтича то, така че да бъде „надлежно“. Искане се протестираното протоколно определение да бъде отменено и делото да се върне на основния съд за продължаване на разглеждането му.

При преценката на въпросите по чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК основният съд е съобразил следните обстоятелства:

1. Разследването по досъдебното производство е извършено от некомпетентен орган. Разследването е било образувано на основание чл. 212 ал. 2 от НПК с първото действие по разследването – протокол за претърсване и изземване от жилище на обвиняемия извършено от военен следовател. За това действие следователят писмено е уведомил административния ръководител на ВОП – София. От този момент насетне разследването е следвало да бъде извършено от компетентен орган – военен разследващ полицаи. Според съда не са налице предпоставките за извършване на разследването от военен следовател визирани в чл. 405 ал. 1 от НПК.
2. С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 17.02.2022 година, предявено на обвиняемия на 10.03.2022 година (на л.л. 115 – 117 от том 1 на д.п.) съставено от военен следовател било налице действие извършено от некомпетентен орган. Съдът е счел, че обвиняемият не е привлечен в това му качество по реда на НПК и не е могъл да научи в какво е обвинен. Постановлението за привличане на обвиняем не е било подписано от подсъдимия и защитника му. Не става ясно защо липсва подпис на лицата, а ако е бил налице отказ то той не е документиран по реда на чл. 236 ал. 3 от НПК. В протокола за разпит на обвиняем от 10.03.2022 година в 15.00 часа (на

л.л. 119 и 120 от том 1 на д.п.) били вписани изявления на защитника и на обвиняемия, че отказват да подпишат постановлението за привличане, понеже не им е предявено. Протоколът за разпит не бил подписан от обвиняемото лице. Така не ставало ясно кое лице е направило изявлението. Неясно било дали този отказ касае подпис върху постановлението или отказ на обвиняемия да подпише протокола за извършване на действие по разследване – разпит на обвиняем, който също не е подписан от него.

3. От постановлението за предявяване на разследването от 03.05.2022 година (на л.л. 73 от том 4-ти на д.п.) съдът е констатирал, че освен, че е извършено от некомпетентен орган, на практика такова предявяване не е извършено. В протокола не бил описан времеви интервал, в който това действие е извършено, а видно от изявлението на обвиняемия то е извършено за времето от 11.25 до 11.55 часа. Съдът е преценил, че това време е твърде кратко, за да се извърши нормално предявяване на разследването. Така бил нарушен чл. 227 ал.ал. 7 и 8 от НПК и били ограничени процесуалните права на обвиняемия.
4. Внесеният за разглеждане обвинителен акт не отговарял на изискванията на чл. 246 от НПК. В обстоятелствената част на акта не било посочено откъде произтича задължението на обвиняемия да има разрешение и то за всяко едно от държаните оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия. Деянието не било описано в акта и от субективна страна.

За да се произнесе Военно-апелативният съд съобрази следното:

Неоснователен е изводът на съда, че след писменото уведомяване на административния ръководител на ВОП – София от военния следовател полковник Д. М. за извършеното от него първо действие по разследването – претърсване и изземване на 10.06.2021 година от жилището на старшина Т.Н., разследването по досъдебното производство от този момент е извършено от некомпетентен орган – военен следовател, а не от военно-разследващ полицаи съгласно изискването на чл. 405, ал. 2 от НПК. В чл. 405, ал. 1 от НПК изрично са уредени случаите, в които разследването се провежда от военен следовател. Настоящият състав счита, че в случая е налице хипотезата на чл.

405, ал. 1, т. 3 от НПК – делото е с фактическа и правна сложност и е възложено на военния следовател полковник Д. М. от административния ръководител подполковник А. Ж. К. с приложения на лист 2-ри от том 1-ви на ДП „Протокол за избор на следовател“, резолиран от подполковник К.. С този протокол административният ръководител изрично е посочил, че разследването по делото следва да се извърши от военния следовател полковник Д. О. М., а не от военно-разследващ полицай. Този протокол е достатъчен, за да обоснове възлагането и не е необходимо отделно постановление на административния ръководител за възлагане на разследването по делото на военен следовател. От горното следва, че всички действия по разследването и съставените процесуални актове по чл. 199 от НПК са валидно извършени от компетентен орган.

Необоснован е изводът на съда, че в постановлението за предявяване не е вписан времеви интервал, в който това действие е извършено. Видно от същия протокол – на л. 73 от том 4 на ДП следователят изрично е отразил че обвиняемият и неговият защитник са се запознали с материалите от досъдебното производство за времето от 11.25 до 11.55 часа.

Основателен е изводът на съда за допуснато нарушение на чл. 236, ал. 3 от НПК. Действията по предявяване на постановлението за привличане на обвиняем и разпитът на обвиняемия са различни действия по разследването. Отказът на обвиняемия и неговия защитник да подпишат протокола за привличането на обвиняем е следвало да бъде направен в този протокол, като органът на досъдебното производство е следвало да отбележи това и причините за отказа, а не в протокола за разпит на обвиняем. Обстоятелството, че това е направено в протокола за разпит на обвиняемия не санира това нарушение.

Основателно е посоченото в определението на първостепенния съд, че в обвинителния акт и в постановлението за привличане липсва запълване на съдържанието на бланкетната норма на чл. 339 от НК. Престъпленията по чл. 337 – 339 от НК се характеризират с особеностите на взривовите, огнестрелните оръжия и боеприпасите като източник на повишена опасност, поради което държавата е въвела режим и строг контрол за производството, употребата и държането на такива средства със ЗОБВВПИ и Наредбата за условията и реда за осъществяване на дейностите, свързани с оръжията,

боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, и контрола над тях в Министерството на вътрешните работи. Съставите на тези престъпления са бланкетни и правилата във връзка с тези дейности се определят от посочените по-горе закон и наредба. Следвало е да бъде уточнено какво разрешение е липсвало на обвиняемия Н. и откъде произтича то за държането на всяко от оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Посочените по-горе процесуални нарушения са от категорията на съществените, тъй като съществено са нарушили правото на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество.

Предвид изложеното определението на основния съд следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 249 ал. 3, във връзка с чл. 345 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 13.07.2022 година по НОХД № 78/2022 година на Военен съд – София.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____